

ה"ת 22469/09/22 - אכ"ל חוף להב 433 נגד נרימאן נוג'ידאת נאיף נוג'ידאת

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ה"ת 22469-09-22 נוג'ידאת נ' אכ"ל חוף להב 433
תיק חיצוני:
לפני כבוד השופטת מיסא זועבי
המבקשת אכ"ל חוף להב 433

נגד
המשיבים נרימאן נוג'ידאת נאיף נוג'ידאת

החלטה

לפניי בקשה שלישית של המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים, אשר נתפסו בהתאם להוראות סעיפים 32, 34 ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**").

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המשיבים ואחרים, בחיפושם אשר נערכו בבית המשיבים ובחצרם, והוצאו לגביהם צווי תפיסה שניתנו כדין לטובת המבקשת, מתוך כוונה לחלט את רכושם היה ויורשעו.
2. החקירה נגד המשיבים ואחרים, הפכה לגלויה ביום 18.07.22 ונוהלה על ידי צוות חקירה משותף (צח"מ) של משטרת ישראל, רשות המסים והמשטרה הצבאית. במסגרת החקירה, נעצרו המשיבים ואחרים, בחשד לביצוע עבירות שוחד, מרמה, עבירות על פקודת מס הכנסה, עבירות על חוק המע"מ, הלבנת הון ועוד. יוער, כי בהמשך התברר שהחשד לעבירות השוחד, אינו עומד על הפרק.
3. על פי החשד, המשיב ביצע שימוש בתו סחר אישי של אשתו - המשיבה, שהוצא במרמה במטרה להסתיר את דבר בעלותו במגרש הרכבים, הפעילות האישית שלו כמנהל המגרש וההכנסות שהתקבלו מרשויות המס ומצה"ל. אשר לעבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות הלבנת ההון, על פי החשד, המשיבים השמיטו הכנסות במזיד, תוך תיעול ההכנסות בדרכים שונות, הכל במטרה להכשיל דיווחים ולהלבין כספי עבירה.

השתלשלות ההליכים

עמוד 1

4. ביום 11.09.2022 הגישו המשיבים בקשה להחזרת תפוסים, לביטול צווי מניעה, צווי תפיסה והקפאה של חשבונות בנק, אשר נתפסו בהתאם להוראות סעיפים 32,34 ו-43 לפסד"פ ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון. הבקשה להחזרת תפוסים, התייחסה לרכוש הכולל נדל"ן, רכבים שבבעלות המשיבה, רכבים המהווים מלאי עסקי במגרש הרכבים שבבעלות המשיבה, וכן שני חשבונות בנק.
5. ביום 10.11.2022, לאחר ששמעתי טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנתונים, לרבות העובדה כי שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה. כן קבעתי לגבי חלק מן התפוסים, חלופת שחרור, אשר בכפוף למילוי התנאים המפורטים בהחלטה, יהיה ניתן לשחררם.
6. על החלטתי הוגש ערר לבית המשפט המחוזי (ע"ח 45921-11-22 נוג'ידאת נ' אכ"ל חוף להב 433). ביום 12.12.2022, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ולאחר שבית המשפט המחוזי עיין גם הוא בחומרי החקירה בתיק, נדחה הערר ברובו, למעט לעניין גובה סכום ההפקדות משווי הרכבים הפרטיים ורכבי המלאי התפוסים. בהקשר זה, קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט ע. טאהא) כי, יש להפחית את סכום ההפקדה לצורך שחרור הרכבים מ-30% מהשווי הכולל של הרכבים, לסכום השווה ל-20% משוויים. עוד נקבע, כי יש להפחית את סכום ההפקדה לאחר מכירת רכבי המלאי לסך של 70% מהתמורה שתתקבל.
7. ביום 14.12.2022, הגישה המשיבה בקשה נוספת ובה עתרה לשחרר סכום של כ- 97,500 ₪ מסכומי הכסף התפוסים בחשבון הבנק, לטובת תשלום חוב לרשויות המס, בציינה כי הסדר התשלומים מול רשויות המס, אשר במסגרתו ניתנו המחאות מחשבונה, נערך עוד בטרם נתפס רכושם של המשיבים.
8. ביום 01.02.2023 ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ונתתי דעתי לשלב בו מצוי ההליך, לחזקת החפות העומדת למשיבה ולמצבה הכלכלי, הגעתי לכלל מסקנה כי קבלת הבקשה השנייה, תרוקן מתוכן את תכלית החוק ותאפשר "החרגה" של כספי חילוט מתוך רכוש אסור או רכוש בשווי, ומשכך הוריתי על דחיית הבקשה.
9. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי (ע"ח 29725-02-23). בית המשפט המחוזי (כב' השופט שאהר אטרש), קיבל את הערר, וקבע שכאשר ההסדר בין העוררת ובין רשויות מע"מ התגבש עובר לחקירתה ומעצרה במסגרת הליך זה, יש מקום להיעתר לבקשתה להעברת הסכום המבוקש לרשויות המס, דבר שיוביל בסופו של יום לביטול העיקולים על אותם רכבים ויאפשר מכירתם, ומאידך, להגדיל את הסכום שעל העוררת להפקיד בחשבון המשיבה לאחר מכירת הרכבים מ-70% ל-75%, ובכך יישמר האיזון שנערך בהליך הקודם.
10. ביום 09.01.23, הוגשה בקשה ראשונה מטעם המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נעתרת לבקשה והוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים ב-180 ימים (ראו החלטה מיום 22.02.23).
11. ביום 06.07.23, הוגשה בקשה שניה להארכת תוקף החזקת התפוסים, ב-180 ימים נוספים. בהחלטתי מיום 05.09.23, נעתרתי לבקשה באופן חלקי, והוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים ב-120 ימים.

12. ביום 06.09.23, הוגשה בקשה על ידי המבקשת והטוענת לזכות - חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ (להלן: "**חב' מימון ישיר**"), שהוכתרה "מתווה מוסכם על ידי המבקשת וב"כ הטוענת לזכות למימוש כלי רכב תפוס על-ידי טוענת לזכות". בבקשה נטען, כי ביולי 2021 הוטל שעבוד על זכויות המשיבה ברכב מסוג רובר, שנת ייצור 2021, מ.ר. 423-57-602 (להלן: "**רכב הרובר**"), לטובת חברת מימון ישיר וכלי הרכב נתפס ביום 14.07.22, מכוח צווי תפיסה. נוכח העובדה כי המשיבה לא עמדה בתנאי התשלום בגין הרכב הנ"ל, ביום 08.05.23 ניתן צו מאת רשם ההוצאה לפועל הממנה את עו"ד יהלומי לכונס נכסים (להלן: "**כונס הנכסים**"). בנסיבות המיוחדות במקרה דנן, ולנוכח שווי כלי הרכב, מועד רכישתו ביחס למועד התפיסה ועוד, עתרו הצדדים ליתן להסכמות ביניהם תוקף של החלטה, ולפיה הרכב יועבר לידי חברת מימון ישיר, הנושה המובטחת, לצורך מימוש ומכירת הרכב באמצעות באת כוחה, כונס הנכסים.

13. עוד סוכם, כי טוענת הזכות תפעל בשקידה ראויה להשאת תמורת מכירת כלי הרכב וככל שיוותרו כספים לאחר סילוק מלוא חוב השעבוד כולל ריבית, הוצאות הליכי המימוש ושכ"ט כונס נכסים (6 אחוז משווי הרכב בתוספת מע"מ בלבד), תועבר היתרה עד לקבלת החלטה אחרת, לחשבון קרן החילוט (הלבנת הון). לאחר מכירת רכב הרובר, וטרם העברת כספי היתרה ככל שיהיו, יעביר כונס הנכסים לידי המבקשת את הדו"ח הכספי של הכינוס ואף יפעל להגישו לתיק בית המשפט.

14. המשיבים התנגדו לבקשה. נטען, כי היה על המבקשת וחברת מימון ישיר להגיש בקשה לעיון מחדש בהחלטה המורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים. עוד נטען, כי לא הומצאו אסמכתאות לתמיכה באמור במתווה, בין היתר, בנוגע להיות הרכב כלי מתכלה, האם ניתן לממשו מבלי להפחית מערכו ועוד.

15. הדיון בבקשה נדחה מעת לעת, נוכח פרוץ המלחמה וגיוס נציגי היחידה החוקרת למילואים, וביום 06.12.23 הוגשה בקשה נוספת, מטעם חברת מימון ישיר לשחרר את הרכב.

16. בהמשך, ביום 02.01.24 הוגשה בקשה מטעם המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים.

17. כלל הבקשות נדונו כמקשה אחת בדיון שהתקיים בפניי ביום 04.01.24. במעמד הדיון, עתרו המשיבים לדחות בקשת המבקשת על הסף, הן לאור כך כי אינה מנומקת וכן לנוכח הגשתה באיחור, משפקע תוקף החזקת התפוסים.

18. במעמד הדיון, דחיתי עתירת המשיבים לדחות את הבקשה של המבקשת על הסף. יחד עם זאת, ציינתי כי השיקולים שנטענו על ידי המשיבים ייבחנו במסגרת ההכרעה בבקשה לגופה.

19. ביום 08.01.24 הגישה חברת מימון ישיר השלמת טיעונים בכתב.

טיעוני הצדדים

20. המבקשת טענה בבקשה, כי החקירה הפכה לגלויה ביום 18.7.22 וכבר ביום 30.08.22 הועבר תיק החקירה לפרקליטות מחוז צפון לצורך בחינת חומר הראיות, וכיום התיק מלווה על ידי צוות הלבנת הון בפרקליטות.
21. חומרי החקירה שנאספו מבססים חשד סביר הקושר את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם ברמה הנדרשת בשלב זה של ההליך. לתמיכה הפנתה המבקשת להחלטתי מיום 05.09.23 (סעיף 45).
22. עוד נטען, כי מאז תאריך 7.10.23, תחילת מלחמת חרבות ברזל, לה"ב 433 בכלל והיחידה בפרט, מגויסים באופן מלא במסגרת סל המשימות אשר הוטל עליהם בעת המלחמה לרבות טיפול בנעדרים, חטופים, הרוגים ובני משפחותיהם.
23. בשל המצב המלחמתי, רק בחודש דצמבר 2023 התקיים דיון עם הפרקליטות כשבדיון השתתפה גם המשנה לפרקליט המדינה עו"ד ליאת בן ארי, ובמסגרתו נקבע כי יוגש כתב אישום. בדיון, הובהר על ידי נציגי פרקליטות מחוז צפון, כי השיהוי נובע בין היתר בשל התמודדות עם תיקים רבים במקביל.
24. במעמד הדיון, הוסיף ב"כ המבקשת כי החקירה הסתיימה בקצב מהיר ביחס להיקף התיק וכי אין נסיבות חדשות המצדיקות שחרור התפוסים, שכן עוצמת החשד, היקף העבירות ושווי התפוסים, נותרו בעינם.
25. ב"כ המבקשת הפנה להנחיית היועמ"ש לגבי משך הטיפול בתיק והוסיף שגם אם לא עסקינן בתיק עם היקף חקירה גדול, עדיין לא מדובר ב"בן יחיד". לא ניתן לקבוע סדר יום לעבודת הפרקליטות מבחינת תעדוף תיקים, ולצד תיק זה מטופלים תיקים בהיקפים גדולים.
26. אשר לשלב בו מצוי הטיפול בתיק, נטען כי ביום 19.12.23 התקיימה פגישה עם הפרקליטות בנוגע לתיק זה, בה נקבעה מדיניות לענין הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע. לתמיכה הפנה ב"כ המבקשת לסיכום הפגישה והנושאים שעלו בה (מב/1). עוד נטען, כי מיד לאחר הפגישה הועברה הבהרה על ידי המבקשת, לעיון הפרקליטות וזאת לבקשתם.
27. ב"כ המבקשת הפנה עוד לפסיקת בית המשפט העליון, ממנה ניתן ללמוד, כי עמדת המשיבים לפיה השתנתה נקודת האיזון לטובתם אין לה על מה להתבסס, כאשר בע"פ 80/19 מאיר שאיבות בע"מ נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.08.2019) (להלן: "**עניין מאיר שאיבות**"), שוחררו תפוסים רק לאחר חמש שנים, שלא בדומה למקרה דנן בו התפוסים מוחזקים תקופה קצרה באופן משמעותי.
28. עוד נטען כי גם בשים לב לכך שפקע תוקף החזקת התפוסים, בהתאם להחלטה הקודמת, יש להורות על המשך החזקה התפוסים, כמבוקש בבקשה זו, לאור האינטרס הציבורי המובהק, ולאור החשש לפגיעה

באפשרות החילוט בעתיד. אשר על כן, עתרה המבקשת למתן ארכה בת 180 ימים נוספים.

29. אשר לבקשת המשיבים לשחרר את התפוסים או חלק מהם, המבקשת התנגדה לבקשה. נטען, כי לא קיימת כל הצדקה לשחרר את הכספים בחשבונות, ואילו באשר לרכבים המהווים מלאי עסקי נטען כי אם המשיבים לא מסוגלים לעמוד בהתחייבות למכור את הרכבים, הרי שיש להורות על העברתם למכירה על ידי האפוטרופוס הכללי.

30. אשר לרכב הרובר, נטען כי הרכב נרכש באמצעות הלוואה מחברת מימון ישיר ומשועבד בשעבוד קבוע ראשון בדרגה. משכך, לחברה זכות מימוש ראשונית הגוברת על זכות המבקשת. לאור האמור, יש להורות על אישור המתווה אליו הגיעו המבקשת וחברת מימון ישיר.

המשיבים

31. כאמור, המשיבים ביקשו לדחות את הבקשה על הסף בשל העדר נימוקים המצדיקים היעדרות לה, וכן בשל הגשתה באיחור כחודש וחצי לאחר שפקע תוקף התפיסה.

32. המשיבים גם התנגדו לבקשה לגופה. נטען על ידם, כי אינם חולקים לגבי העילה לתפוס את הרכוש, אך אין עילה להארכת התפוסים, קל וחומר בפעם השלישית כאשר לא חלה כל התקדמות בטיפול בתיק, ופועל יוצא נמשכת הפגיעה האנושה בקניינם של המשיבים.

33. נטען בהקשר זה, כי אין לגזור גזירה שווה מהפסיקה אליה הפנתה המבקשת, שכן בענייננו מדובר בתיק שאיננו רחב היקף, אשר לא מצדיק משך הזמן שנדרש עד כה לפרקליטות לטפל בו. המבקשת לא הצביעה על כל התקדמות בטיפול בתיק המצדיקה היעדרות לבקשה, ובפועל מאז העברת התיק אל הפרקליטות ועד היום לא נעשה מאום בתיק והתיק שוכב כאבן שאין לה הופכין.

34. נטען עוד, כי הפגישה שתוכננה להתקיים עם הפרקליטות בחודש יולי 2023, לא התקיימה ולא נמסר כל הסבר לסיבת דחייתה. כמו כן, תמוה כיצד על יסוד פגישה אחת שהתקיימה לאחרונה, הוחלט על הגשת כתב אישום אף ללא שימוע. זאת ועוד, לא ברור אם עמד לנגד עיני מקבלי ההחלטה מלוא החומר הראייתי בתיק.

35. המשיבים הוסיפו כי משאין חולק שעבירת השוחד איננה מיוחסת עוד למשיבים, הרי שיתר העבירות המיוחסות והמוכחות על ידם, אינן מצדיקות מבחינת היקפן המשך החזקת מלוא התפוסים.

36. המשיבים טענו עוד, כי המבקשת סומכת ידה באיחור בהגשת הבקשה וכן באי קידום הטיפול בתיק במלחמה שפרצה, אלא שהצוות המטפל בפרקליטות לא גויס למילואים. משכך, אין לראות בטעם זה כעילה להאריך תוקף החזקת התפוסים.

37. אשר לרכבים המהווים מלאי עסקי, נטען כי המשיבים הצליחו בקושי רב למכור ששה רכבים עד כה. לאור האמור, נגרם נזק בלתי הפיך הן לשם של העסק והן מבחינה כלכלית משכך יש להורות על שחרור כלי הרכב.

38. אשר לרכב הרובר, המשיבים לא התנגדו במעמד הדיון למכירתו ואולם ביקשו שהרכב יימכר על ידי האפוסטרופוס הכללי ולא על ידי כונס הנכסים, וזאת לצורך השאת רווח מרבי ממכירתו.

39. לאור כלל הנימוקים שהובאו לעיל, ובאיזון הראוי בין כלל השיקולים כאשר המשיבים נהנים מחזקת החפות, וכן לנוכח חלוף הזמן ואי קידום הטיפול בתיק, עתרו המשיבים להשבת התפוסים, ולחילופין באופן חלקי, על דרך השבת הכספים בחשבונות לצורך החזר הלוואות, וכן השבת מלאי הרכבים העסקי, למניעת קריסתם הכלכלית.

הטוענת לזכות - חברת מימון ישיר

40. חברת מימון ישיר טענה כי רכב הרובר, משועבד לטובת החברה בשעבוד קבוע ראשון בדרגה כבטוחה לפירעון חוב בהלוואה שהעמידה החברה למשיבה, למימון רכישת הרכב. החוב המובטח לחברה עומד על סך של 548,233.85 ₪ נכון ליום 06.12.23. המשיבה אינה עומדת בתשלומי ההלוואה במועדים בהם התחייבה ובגין הפרה זו פתחה החברה תיק הוצאה לפועל למימוש משכון שמספרו 525478-04-23 ועל פי החלטת כב' רשם ההוצאה לפועל, התמנה כונס נכסים על הרכב. בין החברה לבין המבקשת, נחתם הסדר הבנות לפיו תפעל החברה למימוש הרכב והיתרה מהליך המימוש, לאחר סילוק החוב המובטח וההוצאות, תעבור לקופת החילוט.

41. במעמד הדיון, חזר ב"כ הטוענת לזכות על טיעוניה והדגיש כי לחברת מימון ישיר, שהינה בעלת זכות קניין ברכב, ושאיננה צד להליך הפלילי, נגרם נזק כלכלי בלתי הפיך מעיכוב שנגרם במכירת הרכב כתוצאה מתפיסת הרכב על ידי המבקשת. החוב כלפי טוענת הזכות הולך וגדל ומחירון הרכב יורד ונשחק מדי חודש.

42. בהשלמת הטיעון מטעמו, נטען כי כבר ביום 1.05.23 נפתח תיק משכון למימוש הבטוחה מאחר והמשיבה אינה עומדת בתשלומי ההלוואה לחברה, כפי שהתחייבה במעמד החתימה על הסכם ההלוואה. בהתאם לסעיף 16 (א) לחוק המשכון, תשכ"ז-1967, משלא קיים החיוב במועדו, רשאי הנושה לממש את המשכון. מכאן, ככל וסטור המשכון לא היה מוגש לביצוע, אזי החברה והמבקשת לא היו מגיעות להסכמות כפי שהוצגו לבית המשפט, שכן ללא צו מינוי הרכב היה נשאר כאבן שאין לה הופכין וממשיך לאבד מערכו.

43. עוד נטען, כי ההליך צריך להתבצע על ידי כונס נכסים אשר מונה מטעם החברה בפיקוח רשם הוצאה לפועל. כונס הנכסים הינו עורך דין מקצועי הפועל בהתאם להוראות ראש הוצאה לפועל בשקיפות ובפיקוח. צוין עוד, כי לכונס הנכסים ניסיון רב במכירת כלי רכב. אשר לשכרו, נטען כי שטר המשכון הוגש לביצוע, התמנה כונס נכסים, בוצעו פעולות בתיק הן לתפיסת הרכב והן הגשת בקשות לתיק הוצאה לפועל

ותיק בית משפט, תוך חתימה על מתווה מוסכם למימוש הרכב תוך ויתור על שכר טרחה פסוק בתיק המשכון. משכך, סבורה החברה כי כונס הנכסים השקיע מזמנו, מרצו וכישוריו, במילוי התפקיד וזכאי לתמורה נאותה עבור טרחתו. משכך, ביקשה החברה להורות על שחרור הרכב לידי כונס הנכסים אשר מונה במסגרת תיק המשכון ולהורות על המשך המימוש בהתאם למתווה אשר נחתם בין החברה למבקשת.

דין והכרעה

44. שאלת הצדקתה הראשונית של התפיסה אינה עומדת לבחינה כאן, שכן זו נבחנה כאמור זה מכבר, בשתי ערכאות שונות, על ידי ועל ידי ערכאת הערעור, ואף אושרה על ידי המשיבים עצמם.

45. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, הסמכות לתפוס חפץ אינה מקנה, מאליה, סמכות נמשכת להמשיך ולהחזיק בו. ככל שבחלוף הזמן העילה לתפיסת החפץ או התכלית שלשמה נתפס יחדלו מלהתקיים, תפקע גם סמכות המשטרה להחזיק בו (ראו: בש"פ 7992/22 **עדנאן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 10-11, [פורסם בנבו] 1.03.2023).

46. בהמשך להחלטות הקודמות בהליך זה, ומכוח כל אותם הטעמים שצינתי שם, אבחן האם המשך החזקת התפוסים משרת תכלית שמשתלבת עם מקור הסמכות לתפיסה והאם ניתן לשחרר את התפוסים, והכל לשם השגת איזון בין תכלית התפיסה לבין זכות הקניין של הפרט (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2), 464 (22.05.2000) (להלן: "**בש"פ עובדיה**"); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**בש"פ סיטבון**"); בש"פ 7992/22 **נורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (01.03.2023)).

47. לצורך ההכרעה מהו האיזון הדרוש, יש לאתר, בין היתר, את תכליות התפיסה, ולעמוד על עוצמת החשדות במועד ההכרעה השיפוטית, בראי הזמן שחלף מעת התפיסה (בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.03.2006) (להלן: "**בש"פ לרגו**")).

48. לפיכך, בעת הפעלת ביקורת שיפוטית מכוח הפקודה, יש לשוב ולבחון אם המשך החזקת התפוס נעשית כדין. תחילה, יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית, המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס. ככל שהתשובה לכך חיובית, יש להוסיף ולבחון את מידתיות ההחזקה בנסיבות העניין, קרי, אם ניתן להשיג את התכלית שלשמה מוחזק התפוס בדרך אחרת, של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בחשוד או הנאשם פחותה (בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו] (26.11.2009)).

49. לאור האמור, אבחן האם קיימת עילה מוצדקת בנסיבות העניין, להאריך את משך התפיסה בהתחשב בעצמת הראיות, קצב התקדמות החקירה, הפגיעה בזכויות הקניין של המשיבים, ואיזונם מול האינטרס הציבורי שבחילוט העתידי.

50. במקרה דנן, ובטרם אדרש לכלל השיקולים שמניתי לעיל, מצאתי לפתוח דווקא באופן בו הוגשה הבקשה, והאיחור שבהגשתה. אשר לאופן הגשת הבקשה, שבתי והערתי בהחלטות קודמות בתיק זה (ראו סעיפים 39-42 בהחלטתי מיום 05.09.23), כמו גם בתיקים אחרים, כי ראוי שבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים תוגש באופן סדור, מפורט ומנומק כדי לאפשר לצדדים ולבית המשפט לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית, המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס ועליה לכלול, בין היתר, ציון קיומה של עילה מוצדקת להאריך את משך התפיסה בהתחשב בעוצמת הראיות, קצב התקדמות החקירה, סטטוס הטיפול בתיק ככל וחומר הראיות הועבר לפרקליטות וכן תוך ציון מועד בו פוקע הצו. פירוט שכזה, מאפשר לבית המשפט לשקול, בבואו להכריע בבקשה כזו ובמידתיות שלה, את חלוף הזמן, קצב התקדמות החקירה, מספר פעולות החקירה שבוצעו ומורכבותן והשלמות החקירה לביצוע, משך הזמן בו הועמד התיק לעיון התביעה והפעולות שננקטו לגיבוש עמדה בתיק, האם נדרשו השלמות חקירה אם לאו ועוד.

51. במקרה דנן, הוגשה בקשה שאינה מפורטת דיה ואינה כוללת את כלל הנימוקים שצינתי לעיל. ואולם, חשוב מכל, הבקשה הוגשה באיחור של כחודש וחצי לאחר שפקע מועד תפיסת הרכוש. אינני מתעלמת מצוק העיתים, בו שרויה המדינה מאז פרוץ המלחמה, וכן גיוס חוקרי היחידה החוקרת למילואים, כפי שנטען על ידם. נציגי היחידה החוקרת עושים לילות כימים, בטיפול בנעדרים, חטופים, הרוגים ובני משפחותיהם על כל המשתמע מכך, ואינני מקלה ראש בכך. לאור האמור, לא מצאתי בשל טעמים אלה, להורות על דחיית הבקשה על הסף.

52. בפסיקה נקבע לא אחת, כי כאשר על הכף מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנה את קניינו, על הרשות **למלא בקפדנות** אחר הוראות החוק ולנקוט את הצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישה זו איננה פורמאלית גרידא. היא נובעת מתפיסת יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צורכי הציבור ובין זכויות הפרט, ואין להקל ראש בצעדים שיש לנקוט בדרך לפגיעה באותן זכויות (בש"פ עובדיה).

53. ואולם, כידוע בית המשפט מוסמך להיעתר לבקשה להאריך את תקופת ההחזקה בתפוס אף אם הוגשה באיחור, כאשר נסיבות המקרה מטות את הכף באופן ברור לטובת האינטרס הציבורי, ובין היתר, כמו במקרה דנן, בהתחשב בחומרת המעשים המיוחסים למשיבים, היקף סכומי המרמה, לעובדה שלא נוצרה למשיבים ציפייה סבירה לשחרור הרכוש שכן הטענות הועלו על ידם במעמד הדיון בבקשה להאריך מועד החזקת התפוסים ולא כבקשה יזומה מצדם לשחרור הרכוש ולכך שהטיפול בתיק נמצא בשלב מתקדם. לאור האמור, מצאתי מקום לגלות התחשבות בנסיבות המיוחדות האופפות מקרה זה והאיחור בהגשת הבקשה כתוצאה מכך (ראו והשוו: בש"פ 2252/21 **רן הרינג נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל** (06.04.2021)).

54. בצד האמור, מצאתי מקום לשקול התנהלות המבקשת, לצד שיקולים נוספים אותם אמנה להלן, כטעמים

להיעתרות חלקית לבקשה. להלן אנמק.

דיון בבקשה לגופה

55. כאמור, בבואי לבחון את מידתיות התפיסה, עליי לשקול את פוטנציאל החילוט שמשמעותו, כי החשד מקים סיכוי סביר לכך שככל ויוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכשו. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא ההליך בענייננו: ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.08.2013); בש"פ סיטבון; ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018) (להלן: "**ענין חסדי דוד**")); קצב התקדמות החקירה; פרק הזמן שחלף מאז מועד התפיסה ופרק הזמן שצפוי לחלוף (ענין מאיר שאיבות; ענין סיטבון; רע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (21.01.2016)) ואם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018)). כך למשל, בענין מאיר שאיבות, אליו הפנתה המבקשת, צומצם היקף התפיסה הזמנית בשל חלוף הזמן, בו הרכוש היה תפוס משך חמש שנים. ראו והשוו גם החלטת בית המשפט העליון לענין הארכה שביעית של תפוסים, בש"פ 7257/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.11.2019).

56. עוד במסגרת האיזונים, יש לשקול את סוג התפוסים, יכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות, כאשר בשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ענין חסדי דוד). בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות.

57. בענייננו, ובהמשך להחלטותי הקודמות, פוטנציאל החילוט לגבי התפוסים שריר וקיים. בעניינם של המשיבים מתקיים חשד סביר בגין העבירות המיוחסות להם. בנוסף, נתתי דעתי גם להיקף העבירות המיוחס ביחס לשווי התפוסים (ראו למשל החלטה מיום 01.02.23, ביחס לחשד הסביר - סעיפים 34-39 והיקף העבירות ביחס לשווי התפוסים - סעיפים 40-52). קביעה זו, אושררה על ידי בית המשפט המחוזי שגם עיין בחומר הראיות (החלטה מיום 12.12.2022, ע"ח 45921-11-22). החקירה הסתיימה והמארג הראייתי לא השתנה ומשכך, התשתית הראייתית בעינה עומדת.

58. בהמשך, וכפי נטען על ידי ב"כ המבקשת, התקיימה פגישה עם הפרקליטות, לאחריה נשלחה על ידם הבהרה בנוגע למארג הראייתי, והתיק ניצב בשלב טרם הגשת כתב אישום, בכפוף לעריכת שימוע, וכל זאת בגין אותן עבירות לגביהן נחקרו המשיבים (למעט עבירת השוחד, שאין חולק כי אינה מיוחסת עוד למשיבים). על כן, חזקה כי בשלב זה כבר אין מדובר בחשדות גרידא הטעונים חקירה, כי אם תשתית ראייתית ממשית לביצוע העבירות.

59. בשים לב לתשתית הראייתית שהונחה בפני ולנוכח עוצמת החשד הסביר והיקף העבירות (כ-30 מיליון ₪) שעולה על שווי הרכוש שנתפס (5 מיליון ₪ בהערכה על הצד הגבוה), כך יוצא כי פוטנציאל החילוט, ותכלית

הבטחת אפשרות החילוט עומדים בעינם.

60. אשר לפרק הזמן שחלף מאז מועד התפיסה וזה שצפוי לחלוף עוד בהמשך, בדומה להליכי מעצר, הרי שזה נבחן בהלימה לחומרת העבירות ושוויון, היקף ומורכבות התיק, מספר המעורבים והחשודים, והוא אינו יכול להיבחן בחלל ריק, והרי לא דומה חלוף זמן של **כשנה ושבעה חודשים** מאז הפתיחה בחקירה הגלויה בתיק בעל היקף כמו במקרה דנן, לחלוף פרק זמן דומה בתיק עם היקף חקירה מצומצם או שאינו מורכב להכרעה או תיקים בעלי היקף נרחב ביותר עם עשרות רבות של חשודים. עוד יש לשקול במסגרת בחינת המידתיות, בהקשר של חלוף הזמן, הפעולות שננקטו לגיבוש עמדה בתיק, האם נדרשו השלמות חקירה אם לא ועוד.

61. כמפורט, החקירה הגלויה החלה ביום 18.07.22, והתנהלה בקצב מהיר ויעיל ביותר, כאשר רק חודש וחצי לאחר מכן, ביום 30.08.2022, הועבר התיק לבחינת הפרקליטות.

62. אשר למשך הזמן בו נבחן התיק בפרקליטות, המבקשת הבהירה כי מדובר בתיק שאינו בבחינת "בן יחיד" וגם אם אינו נמנה על הפרשות המורכבות והמסועפות ביותר, הרי שנדרש פרק זמן כדי לגבש החלטה בשאלת ההעמדה לדין, כאשר נכון למועד הדיון שהתקיים, התקיימה פגישה עם הפרקליטות במסגרתה הוחלט על המדיניות להגשת כתב אישום ואולם טרם נשלחו מכתבי שימוע למשיבים. כמו כן, לא הוצג בפני כל צפי לשליחתם. אוסיף, כי מטיעוני ב"כ המבקשת וכן מעיון במכתב (מב/1) עולה כי לכל אורך התקופה בה נמצא התיק בפרקליטות, לא נדרשו השלמות חקירה.

63. בהקשר זה אשוב ואפנה להנחיית היועץ המשפטי - 4.1202 - "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום". אמנם לא חלף הזמן, בו נדרשת התביעה לגבש החלטה בדבר העמדה לדין או סגירת התיק, יחד עם זאת, בהנחיה נקבע, שיש ליתן עדיפות לתיקים, בין היתר, כאשר החשוד נתון במעצר או בתנאים מגבילים, חשוד הנתון תחת מגבלה של איסור עיסוק, או חשוד שנתפסו מרשותו כספים או מיטלטלין בהיקף ניכר, כמו במקרה דנן (סעיף 3א' להנחיה).

64. עוד ערה אני לכך כי משך החקירה כמו גם משך הטיפול בתיק הוא רק פקטור אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון עת הוא בא להכריע בבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. ובהקשר זה, נתתי דעתי גם למורכבות החקירה, אופן ניהול החקירה וקצב קידומה, שווי הרכוש שנתפס לעומת היקף העבירות המיוחסות למשיבים ועוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה.

65. באיזון הראוי, ולאחר ששקלתי מחד את יעילות החקירה שקודמה במהירות בפרק זמן קצר ביותר של חודש וחצי ימים מאז הפכה גלויה ועד להעברת התיק לעיון הפרקליטות. העובדה כי עסקינן בפרשה כלכלית, שמטבע הדברים, נדרש פרק זמן, לפרקליטות לעבד את הראיות ולגבש החלטה בתיק בשאלת ההעמדה לדין. כן הבאתי בחשבון ששחרר סכום של כ- 100 אלף שקלים לטובת תשלום חוב מע"מ, על ידי בית המשפט. מאידך, שקלתי פרק הזמן שחלף מאז הפכה החקירה לגלויה ועד היום ופרק הזמן בו נמצא התיק בפרקליטות לצורך גיבוש החלטה, וכי לא עסקינן בפרשה מורכבת במיוחד או מסועפת ביותר, מבלי להקל ראש בהיקפה או בחומרתה, כאשר לא הוצג במעמד הדיון צפי להגשת כתב אישום, או שליחת מכתבי שימוע, והגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולאולם באופן חלקי וזאת מבחינת משך הארכת תוקף החזקת

התפוסים, וזאת בכדי להבטיח ביקורת שיפוטית על התקדמות מהלכי התקדמות הטיפול בתיק וכן על דרך השבת סכום של 100,000 ₪, כדי לאזן נכונה בין האינטרס הציבורי מחד וזכויות הקנייניות של המשיבים מאידך.

66. אשר לרכבים המהווים מלאי עסקי, ולאחר ששמעתי טענות הצדדים, ומבלי להקל ראש בקשיים עליהם הצביעו המשיבים, לא מצאתי כי קיימת בנסיבות המקרה חלופה הולמת אחרת שתבטיח את תכלית התפיסה תוך פגיעה מידתית ופחותה בזכות הקניין והעיסוק בשלב זה. אזכיר, כי סוגיית הרכבים, נדונה כבר בפני שתי ערכאות, וניתנו שתי החלטות בבית המשפט המחוזי, המאזנות בין האינטרס הציבורי לזכויותיהם של המשיבים, ולא מצאתי מקום לסטות מההחלטות שנקבעו עד כה, גם בחלוף פרק זמן, כמתואר לעיל. ואולם, אין לשלול, ככל ותוגש בקשה מתאימה, כי תישקל אפשרות מכירת הרכבים על ידי האפוטרופוס הכללי בעתיד.

רכב הרובר

67. אשר לרכב הרובר, כאמור במעמד הדיון לא התנגדו המשיבים למכירתו, ואולם ביקשו שהמכירה תתבצע על ידי האפוטרופוס הכללי לצורך השאת סכום מקסימלי בגין מכירתו, וחסכון בשכר טרחה של כונס הנכסים.

68. חברת מימון ישיר, לאחר שבחנה עמדתה, הודיעה כי היא מבקשת שהמכירה תתבצע על ידי כונס הנכסים, בפיקוח ראש ההוצאה לפועל.

69. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, ולאחר ששמעתי טיעוניהם בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי על המכירה להתבצע על ידי כונס הנכסים. בנסיבות הענין, לא מצאתי כל הצדקה להורות על מכירת הרכב על ידי האפוטרופוס הכללי, משלא הוכח כי מכירתו על ידי כונס הנכסים, תביא בהכרח להשאת סכום כספי נמוך יותר. בהקשר זה, מקובל עליי המתווה אשר סוכם בין המבקשת לחברת מימון ישיר. בצדק נטען כי, כונס הנכסים הינו עורך דין מקצועי הפועל בהתאם להוראות ראש ההוצאה לפועל בשקיפות ובפיקוח. לכונס הנכסים ניסיון רב במכירת כלי רכב. אשר לשכרו, נטען כי בוצעו על ידו פעולות בתיק הן לתפיסת הרכב והן להגשת בקשות לתיק ההוצאה לפועל ותיק בית משפט, תוך חתימה על מתווה מוסכם למימוש הרכב תוך ויתור על שכר טרחה פסוק בתיק המשכון. משהשקיע כונס הנכסים מזמנו במילוי התפקיד, זכאי לתמורה נאותה עבור טרחתו.

70. לאור כל האמור, אני מורה על שחרור הרכב לידי כונס הנכסים אשר מונה במסגרת תיק המשכון וכן מורה על המשך המימוש בהתאם למתווה אשר נחתם בין החברה למבקשת.

סוף דבר

71. על יסוד כל האמור, לא ניתן לקבוע כי פרק הזמן שחלף איננו סביר עד כי יש להורות מטעם זה על דחיית

הבקשה. יחד עם זאת, ובשקלול כלל השיקולים שהבאתי לעיל, לרבות עוצמת החשד, קצב התקדמות החקירה מאז הפכה החקירה לגלויה, חלוף הזמן הלא מבוטל מאז המועד בו עבר התיק לפרקליטות, היקף התיק שאיננו גדול או מורכב במיוחד, ובהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי ההרשעה והחילוט בתום ההליך, וכאשר שווי התפוסים נופל מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים, הגשת הבקשה באיחור של חודש וחצי, משכך ראוי לאפשר למבקשת להמשיך ולהחזיק את התפוסים שברשותה, למעט השבת סכום על סך 100,000 ₪ לידי המשיבים. בנוסף, רכב הרובר, יימכר בהתאם למתווה שסוכם בין המבקשת לחברת מימון ישיר.

72. באיזון שבין האינטרס הציבורי לאינטרס הפרטי של המשיבים, ועל מנת לאפשר ביקורת שיפוטית אחר התקדמות הטיפול בתיק, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים ב- **150 ימים בלבד**, שמניינם מתום המועד של התפיסה האחרונה קרי עד ליום 10.04.24.

73. כפי ששבת וצינתי בהחלטות קודמות, על המבקשת לפעול לגיבוש החלטה בתיק בהקדם, לשם צמצום הפגיעה בקניינם של המשיבים, שלא לצורך.

74. משניתנת ההחלטה בהעדר הצדדים, אני מעכבת החלטתי בכל הנוגע להשבת סכום של 100,000 ₪ וזאת עד ליום 07.02.24. המבקשת תודיע לבית המשפט לא יאוחר מיום 06.02.24 שעה 12:00, אם בכונתה להגיש ערר שאם לא כן, תיכנס החלטתי לתוקף.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשפ"ד, 05 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.